

Ještě před pár lety jsem si pod pojmem folklórní hudba uměl představit maximálně tak Jožku Černého nebo Jarmilu Šulákovou, v typickém valašském kroji a se sklenkou červeného v ruce. Bylo to v dobách, kdy jsem měl k téhle muzice spíše negativní postoj. Nepovažuji se za folklórního odborníka ani v dnešní době, ale jedno jsem pochopil. Že totiž folklór je vše, co se týká etnické muziky, tedy nejen moravské, jihočeské, ale i keltské, židovské a vůbec původní hudby všech starých kultur a národností. Mé obzory mi v tomto směru poslední dobou pomohly rozšířit mladé kapely jako Chesed, Natalika, ale také soubory zaběhlejší, mezi něž lze počítat například Kukulína nebo České srdce.

Kdo jste již měl možnost slyšet nové album Javorů s názvem Malé zrnko písku, jistě již víte, kam mířím. Židovská tematika je zde silně patrná nejen z některých textů, ale klasický javorovský sound s dominantním cimbálem je zde velice efektně promísen s výbornými instrumentálními výkony hostů Jiřího Plocka (mandolíny), Michala Zpěváka (klarinet, flétny) a Stanislava Palůcha (housle). Zvláště dva posledně jmenovaní pánové vytváří společně s "domácími" tu neopakovatelnou atmosféru opravdové etnické hudby.

Jak jsem se již v úvodu zmínil, mezi posluchače Hany a Petra Ulrychových sice patřím, ale netroufám si zde rozebírat či spekulovat o tom, jaké pohnutky vedly Petra Ulrycha právě k takovému duchovnímu pojetí alba, jaké nakonec zvolil. Možná je to námět pro rozhovor s aktéry alba do některého z dalších čísel FOLK-TIMu. Dnes bych se tedy hlavně rád zaměřil na hudební stránku jako takovou a spíš si dovoluji vyjádřit pocit, jaký na mne osobně Malé zrnko písku udělalo.

Ponejprv musím říct, že mám velmi rád kontrabas Petra Surého. I na téhle desce jsem se několikrát zaposlouchal pouze do basové linky a zjistil, že celkové vedení basy pouze umocňuje můj celkový pocit z textů a povahy jednotlivých songů. Stejně neodmyslitelnou součástí výsledné harmonie je také cimbál Dalibora Štrunce. Obdivuji, s jakou samozřejmostí komunikuje cimbál s ostatními nástroji i ve skladbách pro cimbál zdánlivě nevhodných. Vždyť dobrá polovina skladeb na albu má klasické rockové aranžmá i harmonii (s židovskými prvky, samozřejmě). Jmenujme například Měla bába trnku, Malé zrnko písku, Jarní vítr anebo Netelevizní lidi. Posledně jmenovaná skladba na mě mimochodem udělala dojem úmyslného protikladu hudba - text, dlouho mě to při poslechu rušilo, ale nakonec jsem, uznal, že to byl zřejmě záměr. Přistihl jsem se totiž při čtení knížky, že přemýšlím, jsem-li člověk televizní nebo netelevizní. Silný zážitek jsem měl také ze čtvrté skladby Romance, ve které jsem stejně jako v písni Hora Magura (10) poznal staré dobré Javorů. U závěrečné, tedy čtrnácté Díky za každé nové ráno jsem měl ten známý pocit, že ji snad znám už aspoň sto let, a naprosté splnutí textu s melodií u mě vyvolalo lehké mrazení v zádech. Text písně Kamínek v lese mi zase "kápnul" do noty tématicky, protože narozdíl od Víti Troníčka, který na poslední desce Poupat s šutrem jen tak pro radost hodil, ho Petr s Hankou naopak s potěšením nesou vrátit zase na původní místo.

Jedinou věc jsem zatím nezmínil. Je to naprosto bezvadný vokální projev nejen Petra Ulrycha a ostatních Javorů, a především Hany Ulrychové. Schválně jsem si nechal toto téma na zvláštní odstavec, abyste viděli jak jednoznačně se dá k tomuto bodu vyjádřit: Píšu jedna.

Závěrem této velmi zmatené nrecenze mi dovoluji pozastavit se nad přílišnou strohostí celého přebalu. Myslím si, že narozdíl od debutových alb mladých kapel už se zde dá určitě trochu investovat a udělat stálým posluchačům Javorů radost v podobě obrazových nebo textových materiálů. Takhle jsem si přečetl akorát základní informace o tvůrcích tohoto zajímavého dílka a vstřelil jediný otištěný text, kterým je titulní Malé zrnko písku. Píše se v něm mimo jiné toto:

*Malá zrnka písku i vánek rozfouká
ale to co pevně svírám v dlani
velkou sílu má*

Hana a Petr Ulrychovi - Malé zrnko písku

Napsal uživatel Šaolín
Středa, 01 Prosinec 1999 01:00

---

*je nadějí že večer zase
vyjde hvězda hvězd
je jistotou co zůstává až
splynu s prachem cest...*

P.S. Mimochodem jsem člověk netelevizní, kdyby vás to zajímalo.